

Tru és Klapp novellák

„... Egy eseménytelen hétköznap

a Nagyonvilág egyik sarkában eldugott,
kisebb méretű Egynagygomoly
egyik apró bolygóján

*Nagy tisztelettel adózva az állócsillagoknak:
In memoriam Platon, Stanisław Lem, A.A. Milne*

Egy napon, mikor Klapp éppen végzett a házimunkával, megöntözte a virágait is, és már semmi további dolga nem akadt, eszébe jutott, hogy régen látta nagy barátját, Trut. És Trunál mindig akad valamilyen érdekes újság, izgalmas esemény, váratlan szellemi táplálék. Felkerekedett hát, és átballagott Tru tanyájába, a réten át, a kis hídon is át, ami a holtág egyik partját kötötte össze a másikkal, majd a túlparton egészen vissza, míg oda nem ért.

A kapuban még kicsit elmélázott: Lassan megépíthetnék már azt a fahidat ide, a kettőjük háza közé, és akkor nem kéne fél órát kerülni... De mivel ez tevékenység már több éve kiválóan váratott magára, most sem érezte úgy, hogy komolyabban fontolóra kéne vennie. Csak úgy megemlékezett róla. Azután, mivel a kiskapu be volt zárva, de kerítés meg soha nem volt, Klapp megkerülte a kapufélfát, és betalpalt Tru verandájára.

Ahol nem is csalódott.

Trut elnézve határozottan ígéretesnek tűnt a következő, legalább egy-két nagyserc időtartam. Klapp el is helyezkedett rögvest az egyik kényelmes fotelben, közel a manásládához, és egyre jobb kedvre derülve, érdeklődve függesztette tekintetét Trura.

Tru föl-s alá rohangált. Már Klapp érkezése előtt is erősen morgott, akkor még csak úgy félig saját magában, és időnként a hajába túrva még tépkedett is onnan kicsit.

– Jó, hogy jössz! – kiáltott most Klappra, aki jól ismerve Trut, meg sem rezzent a váratlan hangerőtől. – Na, képzeld, hogy már megint mit csináltak ezek a barmok! De nem fogom annyiban hagyni! Megmutatom nekik, mekkora marhák! Meg én! – Azzal várakozva nézett Klappra, hogy mit szól a dologhoz.”

Műfaj:

Sci-fi

Megjelenés: Előkészület alatt